

ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ

Των Γιώργου Διαμαντόπουλου, Ευάγγελου Μπετχαβά

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

A) ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΚΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

B) ΖΑΧΡΑ: ΝΕΑ ΜΑΘΗΤΡΙΑ

Στο γραφείο της Διεύθυνσης του σχολείου. Η Διευθύντρια, κα Βασιλική Παπαδοπούλου, συζητάει με την νέα μαθήτριά, την Ζάχρα (=ηλιαχτίδα), πρόσφυγα από τη Συρία.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Λοιπόν, Ζάχρα, βλέπω ότι μιλάς πολύ καλά ελληνικά! Μπράβο σου! Θα ήθελα να συζητήσουμε για λίγο, πριν μπεις στην τάξη.

ΖΑΧΡΑ:

Μάλιστα!

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Είσαι 16 χρόνων και ήρθες με την οικογένειά σου στην Ελλάδα πριν 2 χρόνια.

ΖΑΧΡΑ:

Ναι!

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Στην Αθήνα πότε ήρθατε;

ΖΑΧΡΑ:

Πέρσι. Μένουμε εδώ, κοντά στο σχολείο. Φέτος νομίζω ότι θα τα καταφέρω να τελειώσω το Γυμνάσιο.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Σου εύχομαι να τα καταφέρεις. Θα ήθελα να πεις στους γονείς σου να έρθουν αύριο για να υπογράψουν για την εγγραφή σου και να τους γνωρίσουμε.

ΖΑΧΡΑ:

Κυρία, ο πατέρας μου δουλεύει όλη τη μέρα και η μητέρα μου δεν βγαίνει και πολύ....

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: (φαίνεται σκεπτική)

...

Ξαφνικά, ακούγεται ένας φοβερός θόρυβος που θυμίζει βομβαρδισμό. Η Ζάχρα κρύβεται κάτω από γραφείο. Η Διευθύντρια σηκώνεται. Σκύβει και κάθεται δίπλα στην Ζάχρα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Ζάχρα, ησύχασε! Ξέρεις, κάνουν έργα στο δρόμο, έξω από το σχολείο και δουλεύουν με ένα τεράστιο τρυπάνι.

Η Ζάχρα, κουλουριασμένη, τρομοκρατημένη, είναι έτοιμη να βάλει τα κλάματα.

Η Διευθύντρια της δίνει ένα ποτήρι νερό. Η Ζάχρα πίνει λίγο.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Κορίτσι μου, θέλεις να μου μιλήσεις; Γιατί φοβήθηκες τόσο πολύ;

ΖΑΧΡΑ:

Κυρία, δεν μπορώ να ξεχάσω.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Τι παιδί μου; Σκύβει και κάθεται δίπλα της.

ΖΑΧΡΑ:

Είναι σαν να το ξαναζώ κάθε μέρα. Οι βομβαρδισμοί άρχισαν να γίνονται στην περιοχή μου. Ο μικρός μου αδελφός μου μού λέει: «Φοβάμαι». Προσπαθώ να τον καθησυχάσω. «Όλα θα περάσουν γρήγορά», του λέω. Ζητάει συνέχεια τη μαμά και τον μπαμπά. Έχουν βγει για να βρουν κάτι να φάμε. Ξαφνικά ακούγεται ένα τεράστιο μπαμ. Ο αδελφός μου πέφτει στην αγκαλιά μου και σπαράζει στο κλάμα. Τον αγκαλιάζω σφιχτά και τον βάζω στο κρεβατάκι του για να ηρεμήσει. Ακούγονται σειρήνες και ασθενοφόρα. Χτυπάει το τηλέφωνο. Η μητέρα μου μας λέει πως είναι καλά. Ρωτάει για μας, για το σπίτι. «Μαμά, πότε θα γυρίσεις;» «Θα γυρίσουμε, μην ανησυχείς...» Το τηλέφωνο κλείνει απότομα. Δεν ξέρω τι να κάνω! Πηγαίνω και ξαπλώνω δίπλα στον αδελφό μου. Κλείνω τα μάτια μου, αλλά δεν μπορώ να κοιμηθώ. Όλα γυρίζουν μέσα στο κεφάλι μου. Δεν ξέρω πόση ώρα πέρασε κι οι γονείς μας άφαντοι. Κάποιος χτυπάει την πόρτα μας. Αρπάζω τον αδελφό μου από το χέρι και ανοίγω. Βλέπουμε τους γονείς μας. Μας παίρνουν αμέσως για το πιο κοντινό καταφύγιο. Μπαίνουμε όλοι σε ένα μεγάλο φορτηγό έξω από το σπίτι μας. Είναι γεμάτο κόσμο. Ένας συμμαθητής μου μού λέει ότι μια βόμβα έπεσε δίπλα στο σπίτι τους. Το μισό τους σπίτι γκρεμίστηκε. Ο ίδιος σώθηκε από θαύμα, αλλά ο πατέρας του δεν τα κατάφερε. Του λέω «Συλλυπητήρια» και χωρίς να το καταλάβω με παίρνει ο ύπνος. Ξυπνάω όταν το φορτηγό σταματάει. Όλοι κατεβαίνουν. Το ίδιο κι εμείς. Μπροστά μου βλέπω ένα τεράστιο κτήριο, γεμάτο ανθρώπους και οικογένειες σαν τη δικιά μας. Οι γονείς μας βρίσκουν μια γωνιά δίπλα σε μια σκάλα να βάλουμε τα πράγματά μας. Εκεί στο καταφύγιο γνωρίζομαι με πολλά παιδιά της ηλικίας μου. Με κάποια γινόμαστε φίλοι. Οι μέρες περνούν κι εγώ αρχίζω να συνηθίζω τη ζωή στο καταφύγιο, μέχρι τη μέρα που μαζεύουμε τα πράγματά μας για μια καλύτερη ζωή, σε έναν τόπο χωρίς πόλεμο, κρύο, πείνα, φόβο. Τους αποχαιρετώ όλους χωρίς να ξέρω ότι το ταξίδι μας ως εδώ θα ήταν τόσο δύσκολο και μακρύ.

Η Ζάχρα βγαίνει σιγά σιγά και στέκεται όρθια. Η Διευθύντρια σηκώνεται και στέκεται δίπλα της.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Πέρασες τόσα, αλλά τώρα είσαι ασφαλής, κι εσύ και η οικογένειά σου. Το κράτος μας προστατεύει κάθε παιδί, κάθε άνθρωπο που αναγκάζεται να εγκαταλείψει τη χώρα του. Οι πρόσφυγες δικαιούνται άσυλο.

ΖΑΧΡΑ:

Ναι, το ξέρω. Αυτό περιμένουμε, ξέρετε, όλα αυτά τα χρόνια. Τουλάχιστον είμαστε όλοι μαζί. Υπάρχουν και χειρότερα! Πολλά παιδιά και μωρά ασυνόδευτα και οικογένειες που έχουν χωριστεί. Μακάρι να μην ζήσει κανείς τον εφιάλτη του πολέμου!

Σκοτάδι

ΤΕΛΟΣ